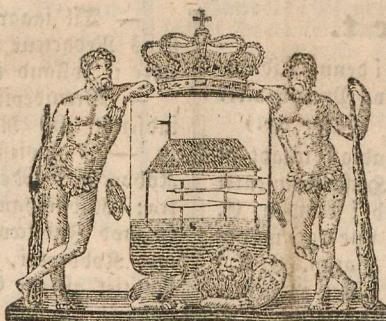

1839

Tirsdagen

Den til Forsendelse
Kongelig allernaadigst

Nº 33.

den 26de Februar.

med Brevposterne
allene privilegerede

Marhuis Stifts-Tidende.

Kedigeres og udgives 4 Gange ugentlig af Overkrigscommissair A. F. Elmquist.

Nyheder fra Udlandet.

Belgien er i en vedvarende Bevægelse. „Det er umuligt — hedder det: at kunne forudsige, hvad Folgen vil blive af Kamrene Debatter i Morgen (den 19 Febr.).“ Alt var i en spændt Forventning om hvad Regjeringen har i Sind, og hvad Kamrene ville beslutte sig til. Krig eller Fred var aldeles afhængig af hvad der nu vilde skee. Man vil vide, at den franske Regjering anvender al sin Indflydelse for at bringe den belgiske til at give efter. Men om denne vor voveder, af Frygt for Folket, vil nu vise sig. Formedelst den overordentlige Gjæring som under disse Omstændigheder finder Sted i Brüssel, og som lader frugte for en pludseligt udbrudende Revolution, dersom Regjeringen foretager sig noget imod Folkets Ønske, havde Kongen besluttet, Atstenen førend Kamrene Abning, at falde hele Borgervæbningen under Vaaben, for Dagen efter, at gjøre fælleds Ejendomme med Garnisonen. Samme Dag var der blevet Kongen tilsendt flere Adresser, for at erindre ham om, at det er Belgierne faste Beslutning, at forsvarere deres Grundgebet indtil det Alleryderste. Døgsaa havde store Folkehøje samlet sig paa Slotsspladsen og udraabt: „Hæren leve! Ingen Sommerlemmelse! Friheden leve!“ Og til Hæren var, fra Folkets Side, udstændt en Proclamation, hvori denne opfordres til, hvad endogsaa Regjeringen beslutter, at modtætte sig Frederiklands Sønderlemmelse, idet den kan stole paa Folkets Bisstand. De til Brüssel ankomne Repræsentanter fra Limburg og Luxemburg have tilkjendegivet deres faste Beslutning, at erklære hele deres Gebet uafhængigt og beordre en almindelig Folkevæbning, hvis Kamrene, imod Forventning, give efter for de udenlandske Trusler. Af et Privatbrev fra Brüssel erfares, at Staden var rundt omkring omgivet af Treppes, som skulde forblive der indtil Debaterne om Belgiens Livs-sørgsmaal ere endte. Nogle tusinde Geværer var i Stilhed assendie derfra til Namur, da Regjeringen ikke ønskede, at der befandt sig saa stort et Vaaben-forraad i Residenten under de nærværende Omstændigheder. Hele Staden befandt sig i den spændteste Forventning. — Under alt dette vedbliver man at forsætte Krigsanfalterne paa alle Sider. Fra Frankland var kommet Tilbud om, at hvis det behoves, staaer et heelt Regiment Frivillige til Belgierne Ejendomme.

Fra Nederrhin meldes, at der var kommet Ordre fra Berlin til ufortsret at indkalde Landstevneret. Paa dette Skridt — tilføjes der — var Ingen forberedt. Begge de fra Brüssel afreiste Gesandter havde forladt denne Stad uden nogen Afskedsaudient hverken hos Kongen eller nogensomhelt af Ministrene.

Paa Børsen i Paris var den 15de Febr. Courserne siegne paa det Rytte, at Observationskorps ved Nordgrænsen havde trukket sig noget tilbage, og det belgiske Spørgsmaal funde betragtes som afgjort, men Dagen efter faldt de alle pludseligt igjen paa det Rytte, at da den sidste ugentlige Terminstift (15 Febr.) nu var udløbet, vilde Hollænderne uden videre Ophold rykke ind i det Limburg- og Luxemburgske.

Hollænderne have siden 14de Febr. forsterket Rheden ved Lillo, og stationeret der en halvsnes Kannonbaade. Den 13de Febr. vare Hollænderne blevne meget allarmerede over en stor Bevægelse i den belgiske Leir ved Beverloo. Men det var en Manoeuvre som der holdtes. Prinsen af Oranien har nu tiltraadt Kommandoen i Hertugen af Sachsen-Weimars Sted, og de hollandske Militær fra 1832 og 1833 ere blevne indkaldie. Ifølge Breve fra Breda havde Hollænderne sat hele Omegnen under Vand, og der ved spærret enhver Tilgang.

Paa den franske Grænse, fra Mons til Charlerois, vil man have bemærket et stort Antal Folk af tvetydigt Udsænde, der sogte at sætte sig i Forbindelse med de belgiske Grændetropper.

Den britiske Regjering har erklæret Hofferne i Wien og Berlin, at den anseer deres Fordring ang. en fremmed Generals Ansættelse i belgisk Ejendom for et Indgreb i Belgiens Uafhængighed.

Kongen af Hannover har stjænet Universitetet i Göttingen: „en Anvisning for Dovstumme til Sprog- og Tænke-Dvelser.“ Bedk. have naturligvis ikke undladt at afslægge deres allerunderdanigste Takføjelse for denne „betydningsfulde“ Gave.

Førstinden af Turn og Taxis, en Søster til Dronningen af Hannover, er ved Doden afgaet den 12te Februar.

Den svenske Digter Nikander er død den 7de ds. i en Alder af nogle og fyrtiye År.

Fædrelandet.

Kbhv., den 23de Febr. Her tales i denne Tid meget om, at en af vores rige Privatmænd og Proprietairer skal ophøjes i Grevestanden. (Hyp. Av.)

— Hs. Maj. Kongen har allenaadigst tilladt at Kammerjunker og Lieutenant ved Husarregimentet samt Attaché ved det kgl. Gesandtskab i London, G. von Bertouch, maa for sin Person og sine øgte mandlige Descendenter føre og bruge Titel af Baron. (E. T.)

— Fædrelandet har taft en høist agtet og særdeles dngtig Embedsmann, Statsraad Thomesen, Deputeret i det hidste Cancelli. Han døde igaar af en Nervefeber. (Brig. Av.)

— De Deputerede for Finanserne have bekjendt gjort, at det er allenaadigst fastsat, at fra næste April Maaneds Begyndelse ingen fremmed Skillemynt maa modtages i nogenombest kongelig Rosse. (Dagen.)

— Det er interessant at læse, hvorlunde en lille Fyrste, Hertugen af Sachsen-Meiningen, hvis hele Lands Størrelse er omtrent en Trediedel af Sjællands, uddeler Ordener heroppe i Norden og under den germaniske Sol kaste enkelte opvarmende Straaler paa nogle af vort Fædelands fortjente Mænd. (Frise.)

— Igaar Aftes holdtes en Generalforsamling af dem der have tegnet sig for Bidrag til paa en passende Maade at vase Assessor Algreen-Ussing de Kjøbenhavnske Borgeres Erfjendtlighed. Det beslimes da, at man skulde overrække ham en Guldpokal, og der blev udnevnt en Committee til at anordne det Hornodne i saa Henseende. De Bidragydendes Antal er over 880, hvoraf 547 ere næringsdrivende Borgere. Af Stænderdeputerede tæller Selskabet kun 20. (Meddeelt.)

— Et Antal Damer, henbørende til et her i Staten bestaaende veldædigt Samfund, har forenet sig om ved Haandarbeider eller andet saadant, som paa en Maade, hvormom nærmere Beslutning bliver at tage, vilde være at afsætte, at virke til at tilveiebringe Bidrag til de ved Oversvømmelserne i Jylland Skadde. Da det antages, at Flere kunde være findede at virke i lige Retning til Gaver for hine Ulykkelige, saa anmodes Enhver, der maatte have denne Hensigt, at slutte sig til den indgaaede Forning, og til den Ende derom at gjøre Anmeldelse til En af de valgte Bestyrerinder, nemlig: Fru Statsraadinde Wihusen, Fru Moltke-Mosenfrank, Fru Saabye, Fru Wiebe, Fru Gad, Kroken Hister, Kroken Brorson, Kroken Kjerulff, eller og til A. E. Kjerulff, Over-Præsident og Politichef.

— Det er glædeligt, at man baade her og overalt i Provindserne lægger an paa alle mulige Maader at komme de ulykkelige Vandlidte til Hjælp. Den beslidede Indsamling skal efter Forlødende her have en ønskelig Fremgang. Det vilde sikkert være særdeles gavnligt, dersom der hver Dag bekjendtgører, hvad der ved Indsamlingen var indkommet. Ikke mindre hjælpsomt maa det være at erfare, at der ere trufne Foranstaltninger til saavidt muligt at afhjælpe den øjeblikkelige Nød, og at der fra Cancillet er tilmeldt Amtmændene, at de fremdeles fore øbigen maatte benytte de Midler, som ere til deres Raadighed, til Hjælp for de Drængende, og forlange pere, isald de ikke ere utsprækkelige. (Brig. Av.)

— Til igaar Middag var ved den af Kbhvspøsens Redacteur aabnede Subskription for de Vandslidte i Jylland indkommen 3,753 Rbd.

— Brendevoinsbrænder-Lauget har til Magistraten indsendt 300 Rbd. til Collecten for de Vandlidte.

— I Høiesteret blev sidste Torsdag, i Sagen: Kobbersmed Møller og Exam. juris Alstrup, contra: Kobberhandler P. C. Petersen, betreffende en mod Indstævnte for ulovlig Omførsel og Handel med Kobbertøj, ifolge Appellanternes Angivelse, af Politiet antagt Sag, afgagt følgende Dom: „De igaar gangne Domme bør tilliggemed den ved Underretten brugte Behandling uesterrettelig at være.“ Ved den inden Randers Amts Overpolitiret afgagte Dom var Indstævnte frifundet; ved Underpolitirettens Dom var Sagens Udfald derimod gjort afhængig af, hvorvidt Indstævnte med sin Ged torde bekræfte, at den omgaevnerede Kobberkjedel var forsynet med Fabrikstempel fra det Glensborgske eller Bredes Kobber- og Messing-Fabrik, i hvilket Fald bemeldte Kjedel burde udleveres ham, men i modsat Fald være konfiskeret. (Kbhvsp.)

— I Aften dandser Ifr. Grahn for sidste Gang inden hendes Afreise til Hamborg. Kunstnerinden har i nogen Tid været upasselig; da hun derefter i Mandags viste sig i en af de vndede spanske Nationalstænde, blev hun modtagen af Publikum med stormende Applaus. (Md.)

— En Buste af Holberg havde længe været en af Thorvaldsens Yndlings-Skulpturer. Denne Ide kom til Modenhed nogen Tid efter hans Ankunft til Kjøbenhavn, og efter at han, som han længe havde ønsket, ighen havde seet et af den udoselige danske Comikers Værker fremstillet paa Skuepladsen. Han har nu samlet en Deel Portræter af Holberg i Kobberstik og paa Medailler, og vil uden Tvivl meget snart lægge Haand paa Værket. — Udenlandske Blade have skrevet os meget om, at Thorvaldsen ikke blev Winteren over i Kjøbenhavn, fordi han frygtede for det stregere Climma. Hvor paalidelig denne Beretning var, har vi nu alle seet. Det er formodentlig ogsaa nu velbekjendt, at han forbliver her det meste af dette År, fordi han, som han har yttret, ønsker atter at see en dansk Sommer. (Dagen.)

— Fra første Marts til Palmesøndag vil Fruekirke ikke kunne benyttes til Gudstjeneste, paa Grund af de med Opstillingen af Christi og de 10 Apostlers Statuer forbundne Arbeider. Helligeistes Kirke vil i anførte Tid afbenyttes af Frue Menighed.

— I Archiv for Søevæsenet læses, at de EPAuletter som vores Lieutenant i den kgl. Sø-Estat bære, ere aldeles lige med de engelske Hoboisters. „Kan gjerne være — tilfoier Hyp. Avis — men saa kunne, hvad den danske Land-Estat angaaer, de vestindiske Lieutenanters EPAuletter nok atter paa deres Side rivalisere med en frankt Marskalks.“

— I Tirsdag Aftes har et ungt Menneske, 17 a 18 Aar gammel, der var i Guldsmedlere heri Boven, stadt sig; som man siger, skal Grunden have været ulykkelig Kjærlighed. Han havde dertil valgt en besædret Spadserevei, nemlig Buegangen i Christiansborg Slot, og der gik endnu mange Mennesker, da han, uden at lade sig forstyrre, satte sig paa en Bænk i Portalen og stjed sig med en Rissel, ladet med Vand.